

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/91/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118201728
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118201728.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: M. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX A., o zaplatenie 1.633,36 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 14Csp/22/2018-75 zo dňa 03.05.2019 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania.

Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.633,36 eur s úrokom z omeškania a ďalším príslušenstvom, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.633,36 eur s príslušenstvom, vrátane dohodnutého úroku z úveru, titulom úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie uviedol, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa zákona 129/2010 Z.z., a preto súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie istiny, kapitalizovaného zmluvného úroku do zosplatnenia, úrokov z omeškania do zosplatnenia a nezaplatenej istiny v sume 1.633,36 eur so zákonným úrokom z omeškania po zosplatnení.

2. Súd prvej inštancie žalobu zamietol v časti o priznanie zmluvných úrokov odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru a v časti žiadaných úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov. Poukázal na to, že predčasné zosplatnenie predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové a okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Dohodnutý úrok predstavuje cenu, za ktorú veriteľ poskytuje dlžníkovi istinu. Takýto úrok predstavuje kapitalizovanú odplatu za celé obdobie. Pri predčasnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny a nastáva stav, keď veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho odpadá na jeho strane obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Tým stráca veriteľ nárok na úroky. Obdobný názor vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR 4Obo/143/1998, aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR IV. ÚS/476/2012 zo dňa 18.09.2012. Súd poukázal na to, že žalobca nemôže žiadať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania zo zmluvných úrokov. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a proti súvisiacemu výroku o náhrade trov konania.

Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca má nárok na zaplatenie zmluvného úroku len do zosplatnenia. Poukázal na komentár k príslušným ustanoveniam Obchodného zákonníka, na dôvodovú správu zákona 106/2014 Z.z., na rozhodnutia krajských súdov, na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 56/1996. Nesúhlasil ani so záverom, že žalobca nemá nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov a uviedol, že keďže zmluvné úroky ku dňu zosplatnenia boli vyčíslené pevnou sumou, ktorá pripadá na časť anuitných splátok neuhradených dlžníkom. Táto suma sa ďalej nenavýšuje, nejde teda o rozpor so zásadou anatocizmu. Poukázal na rozhodnutia krajských súdov, ktoré umožňujú žiadať úrok z omeškania z dohodnutého zmluvného úroku úveru. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napadnutej časti a žalobu v celom rozsahu vyhovel.

4. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne o veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Odvolací súd si uvedomuje, že judikatúra Najvyššieho súdu SR je rôznorodá v otázke práva veriteľa na úroky z úveru po predčasnom zosplatnení úveru. Časť judikatúry uvádza, že úrok z úveru patrí len do zosplatnenia, iná časť uvádza, že je možné priznať úrok z úveru aj po zosplatnení. Bez toho, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zjednotil túto rôznorodú rozhodovaciu činnosť, nie je možné ani jednej línii judikatúry priznať prednosť pred druhou, a preto aj odvolací súd v tejto veci vychádza z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktorý poukázal súd prvej inštancie, teda 4Obo/143/1998, z ktorého vyplýva, že úroky z úveru je možné žiadať len do zosplatnenia úveru.

6. Odvolací súd sa stotožňuje aj s názorom, že nie je možné priznať úrok z omeškania z úroku, pretože by sa jednalo o priznanie úroku z omeškania z príslušenstva pohľadávky. Zákon umožňuje priznať úrok z omeškania len z pohľadávky, teda z jej istiny (§ 517 OZ, § 369 ods. 1 ObZ), pričom úrok je príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 OZ). Je možné priznať úrok z omeškania z úroku vtedy, pokiaľ sa podľa dohody strán splatné úroky stali súčasťou pohľadávky, teda prirástli k pohľadávke. V danom prípade táto skutočnosť nebola preukázaná.

7. Z uvedeného dôvodu je napadnuté rozhodnutie v celom napadnutom rozsahu vecne správne, a preto ho odvolací súd vrátane vecne správneho výroku o trovách konania potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca v celom rozsahu neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, trovy odvolacieho konania mu nevznikli. Preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.